

תקות מנחם

גליון מס'
292

י"ל עש"ק פר' חוקת
ט' תמוז ה'תשע"ב
ה' תהי שנת עליון בכל –
שנת תבוא עלינו ברכה

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שלי"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם,
להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר "הפלאה" - ב'

מחזור ל"א (ר"ת) – "לכתחילה אריבער!" שנה כ"ט (ר"ת) - "כל טוב!"

בעז"ה יום ג' פרשת חוקת ו' תמוז ה' תהי שנת עליון בכל - שנת תבוא עלינו ברכה!

סיום הלכות נזירות והתחלת הלכות ערכין וחרמין

וסיום הלכות ערכין וחרמין וכל ספר "הפלאה", והתחלת ספר השביעי ספר זרעים - הלכות כלאים

ביום ועש"ק פרשת חוקת ט' תמוז

ודין זה מקורו בגמ' במסכת נדרים⁴, שם כתוב מפורש
שאפשר לשאול על התרומה ולהתירה.

נדרים – מבחינת פלא

ב. כמו שכתבנו בגליון הקודם על הלכות נדרים,
שב"הפלאה" (שהוא שם הספר הכולל כל סוגי הנדרים
והשבועות), יש ב' פירושים, בפשוטו של מקרא; א) מלשון
הפרשה, ופירוש ב) מלשון פלא כמו, שאומר ה"אבן עזרא"
בפרשת נזירות שעשיית הנדר היא פלא כי כרגיל האדם נמשך
אחר תאוותיו, ואם מדיר ומזיר עצמו מן התאוות, ומן היין,
הוא דבר פלא.

ובחסידות מבואר ב"אור התורה" לצ"צ⁵ שבנדר ממשיך
מבחינת ודרגת "פלא", ז.א. שממשיך מדרגה גבוהה ביותר
דרגת הכתר, שנותנת לו כוחות לקיים ולעמוד בכל מצב
בנדרו וכן בשבועתו. וזהו "נדר" - "נ' דר", שדרגת הנו"ן
היא דירה שלו, שממשיך מבחינת נ' שערי בינה, הנמשכים
מה כתר ומקיפים לכוחות הפנימיים שלו, שנותנים לו כח
לקיים הנדר והשבועה. שזהו הלשון בחז"ל לגבי שבועה⁶
"משביעין אותו", שהוא גם מלשון "משביעין" בשין
שמאלית, היינו שמשביעין אותו בכוחות שלמעלה מהשכל
וטעם ודעת בשבע המדות וכוחות הנפש, שיוכל לעמוד
בשבועות ובמסירות נפש שלמעלה מטעם ודעת, וגם במצבים
קשים ומניעות ועיכובים. היינו שמקבל כוחות והשפעה
מבחינת פלא וספירת הכתר.

תרומות ועשרות-נדרים

א. את הלכות נזירות התחילו בש"ק פרשת קורח, שאז גם
סיימו את הלכות נדרים, ובשיעור החת"ת של עש"ק ושבי"ק
לומדים וקוראים על דבר מתנות כהונה ולווייה, ועל דבר
התרומות והמעשרות לכהנים וללויים, שהפרשתם בדיבור
הם כנדרים. והרי גם נזירות הוא נדר כמו שכתוב בפרשת
נזירות שבפרשת נשא איש או אשה כי יפליא לנדר נדר
נזיר לה", שעל כן גם הלכות נזירות הן בספר הפלאה. וכן
כותב הרמב"ם בהלכה הראשונה של ה' נזירות²: "הנזירות
היא נדר מכלל נדרי איסור, שנאמר: "כי ידור נדר נזיר וגו'";
ואומר רש"י על "כי יפליא", "יפריש", וכן התרומות
והמעשרות הם הפרשה שנועשית כנדר מנדרי הקדש. ולכן
אפשר על ידי פתח חרטה להישאל ולהתיר את חלות התרומה
והמעשרות, כמו שכותב הרמב"ם בהלכות תרומות³: "וכן
המפריש תרומה ומעשרות וניחם עליהם – הרי זה נשאל
לחכם ומתיר לו כדרך שמתירין לו שאר נדרים, ותחזור חולין
כמו שהיתה עד שיפריש פעם שנייה וכו'".

* ובחסידות מבואר ע"פ קבלה ש"טוב" בשורוק (מלאפום) נעלה מ"טוב"
(בחולם); ש"טוב" (בחולם) הוא דרגת יסוד ז"א, ו"טוב" (בשורוק) – דרגת
חסד דעתיק יומין פנימיות הכתר, חסד עילאה; וכמ"ש ה"צמח צדק" ב"אור
התורה" (דברים דף מ"ט [רמז: "מה טובך", או "בט ובו מחדש"] על
הפסוקים: "מה רב טובך" (תהלים לא, כ), וכן "טוב טעם ודעת למדני"
(תהלים קי"ט סו) וכן על מה שאומרים בברכת "יוצר אור" ו"בטובו
מחדש": ש"טוב" (בחולם) הוא הטוב הנגלה דטוב (גוט), וטוב (בשורוק, או
מלואפם) – "התוכיות הנבחרת מהטוב (בל"א-דאס בעסט), תכלית הטוב-
חסד עילאה. כן תהי לנו!

¹ נשא ו,ב.

² ה' נזירות פ"א ה"א.

³ ה' תרומות פ"ד ה' יז.

⁴ נדרים נט,א.

⁵ אוה"ת בראשית כרך ה' פי' ויצא עמי 1706-1704

⁶ ספ"ג דנדה ומובא בתניא ריש פ"א.

ג. וכמו הנ"ל ב"נדר" ב' פירושים: א. מל' הדרה ופרישה ב. מל' נ-זר, ענין הפלא והכתר. עד"ז הוא גם ב"נזירות", שיש במילה זו שני פירושים; א. מלשון התנזרות ופרישה. ב. מלשון נזר וכתר; כמו שכתוב בפסוק לגבי האיטור של הנזיר להיטמא למת⁷: "כי נזר אלוקיו על ראשו", שהוא מלשון נזר וכתר וכמו שכתוב אצל הכהן הגדול בפרשת אמור⁸: "כי נזר שמן משחת אלוקיו עליו" היינו ש"נזיר" הוא מבחינת "נזר" וכתר.

ואולי אפשר לומר גם במילה נזיר ונזר; רמז דומה למה שכתוב הצ"צ באור התורה במילה נדר-ני-זר, על דרך זה במילה נזר; נ-זר, היינו זר וכתר, וכנ"ל; נ' שערי בינה, הוא הזר והכתר שלו.

הגדיל והפליא ה' לעשות עימנו

ד. ומתאים שסיימו הלכות נדרים והתחילו הלכות נזירות שהם ענין הכתר, ביום ג' תמוז שהלכות אלו הן מספר "הפלאה", שתוכן ג' תמוז הוא ענין ה"הפלאה"; (א) חג הגאולה של האדמו"ר הקודם שעל כך אומרים: "הגדיל והפליא הוי' לעשות עימנו", שהנס הי' הצלה מסכנת פיקוח נפש ממש מבית האסורים [כמו שסיפר הרבי הרי"צ שראה בניירות על השולחן במשרד מפקד בית הסוהר, שהיה כתוב שדנו להיפך החיים ומחקו את זה והחליפו למאסר, קודם עשר שנים, ואחר כך מחקו למאסר שלש שנים ולבסוף השתחרר אחרי עשר ימים ביי"ג תמוז].

ב) וגם בחיי כ"ק אד"ש מה"מ שהוא פלא הדורות ופלא דורנו מלך המשיח; ג' תמוז הוא בבחינת "הפלאה"; לא חס ושלוה הסתלקות או יאר-צייט, אלא התעלות מופלאה בחי וקיים, לא "יתיר מבחיוהי", אלא "בחיוהי ויתיר!" כמו שאומרים אצל הצדיקים: "וקדושים בכל יום יהללוך סלה", שעולים ומתעלים לדרגות גבוהות בכל יום ומתפילה לתפילה. ובפרט ביום ההפלאה ג' בתמוז – בגימטריא ה"מלך המשיח!" וכנ"ל נזירות הוי' הנזר וכתר המלכות.

חוקת – אותיות החקיקה – מסירות נפש שלמעלה מטו"ד

ה. ומסיימים את הלכות נזירות ביום ג' שהוכפל בו כי טוב בפרשת חוקת; שגם חוקת מורה על דרגות שלמעלה מן החכמה ולמעלה מן השכל וטעם ודעת, כוחות מספירת הכתר שלמעלה מהחכמה, וקיום חוקי התורה והמצוות במסירות נפש עצמית שלמעלה מהשכל שבא מאותיות החקיקה, וכמו ענין הנדרים והשבועות, שכנ"ל הם כוחות שלמעלה מהשכל וטעם ודעת, לעמוד בשבועות במסירות נפש עצמית. וכן הוא העניין בנזירות, שעל ידי נדר הנזירות, מקבל כוחות עצמיים לקיים נדרו ולעמוד בנזירותו שלא לשתות שום דבר הבא מן הגפן ולא לגלח שעריו, ולא להיטמא בטומאת מת, בבל ישונה במסירות נפש כל זמן היותו נזיר, גם אם יהיו קשיים ונסיונות גדולים.

ו. ומסיימים ההלכות בימים שבין חג הגאולה ג' תמוז לחג הגאולה י"ב-י"ג תמוז שהם ימי ההפלאה בחודש תמוז חודש הגאולה, כי זו גאולה לכל כלל ישראל, כמו שכותב הרבי הקודם "לא אותי בלבד גאל הקב"ה אלא לכל בניי ולכל אשר בשם ישראל יכונה", שזהו גם הקשר לפרשת חוקת, שתמיד ימים אלה הם בסמיכות לפרשת חוקת – מלשון חקיקה עצמית שהקשר של היהודים עם התורה עד כדי מסירות נפש ממש כמו שהיה אצל הרבי הקודם ברוסיה וכל הקשורים אליו שכח המסירות נפש בא מהקשר העצמי והחקיקה וההתאחדות של היהודים עם הקב"ה והתורה, שהן כוחות נעלים ועצמיים כמו שמקבלים בנדרים ושבועות, כוחות של הפלאה עצמית שהרי גם הניסים וההשתלשלות העניינים שהיו אצל הרבי הקודם, היו באופן של הפלאה מיוחדת.

ערכין וחרמין – "חרם להוי"

ז. וע"ד כל הנ"ל אפשר לומר גם על סיום הלכות ערכין וחרמין, שגם הם נדרים וחלק מספר "הפלאה" כמו שכותב הרמב"ם בהלכה הראשונה של הל' ערכין וחרמין⁹, וז"ל: "הערכים הם נדר מכלל נדרי ההקדש שנאמר¹⁰: "איש כי יפליא נזר בערכך נפשות לה". והלכות אלו הן סיום של כל ספר "הפלאה" שמסתיימים בימים הסמוכים ממש לחג הגאולה י"ב-י"ג תמוז; כי כל ענייני הערכין והחרמין, שלוקחין ומעלין ומקדישין את ענייני העולם ומעלים אותם מן החולין אל ההקדש, באופן של הפלאה, ולכן אולי גם את מילות אלו מסיים הרמב"ם באות נו"ן, ערכין וחרמין, לרמז שאת ההקדשות מעלים לדרגה נעלית ביותר כנ"ל דרגת הנו"ן. והיא נו"ן סופית שהיא ארוכה ויורדת למטה מן השורה שאת הכוחות הנעלים האלה מורידים למטה מטה, שהופכים את ענייני העולם והחולין לקודש ולהי' "חרם להוי", שהשפעה והקדושה חודרת מטה מטה.

ובפרט בימים אלו שניסים אלו קרו ב"מדינה ההיא", שהיתה אז מרוחקת לגמרי מהתורה והמצוות מהקדושה ואלוקות ולשם ירדו והשפיעו הניסים הגדולים שהיו לרבי, ועל ידי כך גאולה לכל עם ישראל עד "לכל אשר בשם ישראל יכונה", שהביאו את הגאולה למטה מטה, עד מדינת רוסיה החשוכה שהיה בה ההעלם הכי גדול על אלוקות קדושה ותורה ומצוות, וי"ש" (מלשון מקום הקליפות כמבואר בחסידות) האיר אור הגאולה שזהו תוכן כל ענין הגאולה השלימה וגאולת המשיח, להוריד הגאולה מטה מטה עד דרגות הגלות הכי נמוכות ותחתונות ולהאירם ולהפכם מחושך לאור, ומגלות לגאולה, שזהו ענין "ההפלאה".

⁹ הל' ערכין וחרמין פ"א ה"א.
¹⁰ בחוקתי כז, ב.

⁷ נשא ו, ו.
⁸ אמור כ"א, יב.

על סיום הלכות נזירות והל' ערכין וחרמין וכל ספר
"הפלאה"

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך

- א. בסיום פרשת קורח ע"ד תרומות ומעשרות - שהם כנדריים, ונזירות גם נדר.
- ב. נדרים - מבחי' פלא - נ' - דר, מבחי' כתר, וכן נזירות - נזר אלקיו, נ' - זר.
- ג. ג' תמוז - הפלאה, הגדיל והפליא הוי' לעשות עימנו.
- ד. ג' תמוז - חי וקיים, "בחיוהי ויתיר". בגימטריא - המלך המשיח!
- ה. השבועות והנדריים - כוחות שלמעלה מהשכל וטעם ודעת - חוקת - אותיות החקיקה.
- ו. י"ב תמוז - חג וכוחות המסירות נפש שלמעלה מטו"ד.
- ז. ערכין וחרמין - המשכה בנו"ן למטה מן המשורה, חדירת הקדושה למטה מטה.
- ח. הפיכת והעלאת התמוז מעבודה זרה לקדושה ולחודש יסודי - הפיכת הגולה לגאולה! שזהו"ע ההקדש והחרם לה'.
- ט. כלאים - חוקים - חוקת שלמעלה מטו"ד.

* * *

בעיתה אחישנה!

סיפר הרה"ת יוסף הלוי ע"ה ויינבערג:

אצל האדמו"ר הריי"ץ היו ברגליו תחבושות וכל פעם היו צריכים להחליפן כי היתה יוצאת ליחה וחומצה ששרפה וכאבה ברגלים, וכרגיל עשה זאת ה"מטפלי" שלו, ופעם א' הוא לא הי' ובלית ברירה בקשו את א' הבחורים התמימים מהישיבה שיעשה זאת. והבחור רצה קודם לפתוח את כל התחבושות להקל לו הכאבים ולאורר הרגלים, ואח"כ יחבוש את התחבושות.

והרבי הקודם לא הסכים, ואמר שיפתח תחבושת א' ויסגור ואח"כ באחרות אחת אחת, ואמר: "אם המשיח צריך להתגלות עתה איני רוצה שיתעכב בגלל זה..." ממש מה שאמר המשיח על עצמו בגמ' סנהדרין (דף צח, א) שהתיר וקשר התחבושות אחת אחת, ואמר "אם אצטרך לצאת ולגאול את ישראל, לא איעכב כדי קשירת שני נגעים..."

ח. וזהו גם התוכן של כללות חודש תמוז שנקרא חודש הגאולה; כי תמוז היה קודם שם של עבודה זרה של בבל כמו שמביא אד"ש מה"מ בשיחות, הנאמר¹¹: "הנשים המבכות את התמוז" ו"שמות החודשים עלו עמה מבבל"¹², היינו שענייני בבל קיבלו עליה על ידי שמשמשים עניינים יהודיים ולשמות החודשים היהודים (שזהו"ע ההקדש והחרם לה'). ובפרט השם תמוז שנהפך משם עבודה זרה לשם של חודש יהודי. וחודש מיוחד חודש של גאולה, שזהו כל תוכן הגאולה השלימה על ידי המשיח, והפיכת הגלות הנמוכה ביותר לדרגה הגבוהה ביותר חודש של גאולה, שזהו ממש באופן של "הפלאה".

ויש לקשר זאת עם כך ש"תמוז"-בגימטריא "מלך המשיח" [וכ"ק אד"ש מה"מ אמר בשיחת שבת פרשת תצווה שגימטריא שלא כתובים בספרים, לבד לא אומרים וזו לא שדה פרוצה לכל אחד, אבל לפעמים הגימטריא כל כך בולטת עד שא"א להתחמק ולהתעלם מזה. וגם כאן במילה תמוז, בולט שהיא בגימטריא בדיוק "מלך המשיח"].

כלאים - חוקים

ט. ספר זרעים מתחיל בהלכות כלאים, ולומדים אותם בימים הסמוכים שלפני ואחרי שבת פרשת חוקת. וגם ענין הכלאים (גם כלאי זרעים וגם כלאי בהמה וגם כלאי בגדים) הם מהחוקים שלמעלה מהשכל וטעם ודעת, כמו שכותב רש"י בפעם הראשונה שכתוב חוקים בתורה לגבי שמירת אברהם, בפרשת תולדות על הפסוק: "מצוותי חוקותי ותורתיי" ומביא רש"י הדוגמא מלבישת שעטנז, וז"ל: "שאינ טעם הדבר אלא גזירת המלך וחוקותיו על עבדיו"

ומרמוז גם במילה כלאים שהיא גימטריא 101 שהיא האל"ף שלמעלה מטעם ודעת כי כלאים אותיות כלים ועוד א', וע"כ בעז"ה בגליון הבא, וגם הקשר לפרשת בלק.

וקשור גם לחג הגאולה י"ב-י"ג תמוז, חג המסירות נפש, שלמעלה מהשכל וטעם ודעת שזהו ענין החוקים - ההתאחדות והחקיקה העצמית של היהודים עם ה' והתורה, שבאים מאותיות החקיקה, שמשם בא כח המסירות נפש.

¹³ יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" - מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשורה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

¹¹ יחזקאל ח,יד.
¹² ירושלמי ר"ה פ"א, ה"ב. ב"ר פמ"ח, ט.

לא יגורך רע!

פעם בהתוועדות דיבר אד"ש בחריפות על ענין מסויים הדורש תיקון, וא' לא ציית להוראת הרבי. והרבי אמר: אומרים לי, שלאיש ההוא קרה לו ענין לא טוב ואומרים שזה בגלל שלא עשה הוראתי...

הרבי הרצין והכריז: "פון מיינע ד' אמות קומען נישט ארויס עניינים פון היפך הברכה!"... [=מהד' אמות שלי לא יוצאים עניינים של היפך הברכה!...]

היינו שמכ"ק אד"ש מה"מ אין "קפידות" ומסביבתו אין יוצאים עניינים בלתי רצויים, אולי אצל רביים אחרים יש, אבל לא אצל אד"ש מה"מ.

וזה צריך ללמדנו, איך צריך להיות היחס והדבורים גם לכאלה עם דעות אחרות שלא מתאימים להוראות ודברי אד"ש.

ואולי אפשר לפרש מה שאומרים ברבש"ע בתחילת ק"ש שעל המיטה "ולא יענש שום אדם בסביבתי"; גם "בסביבתי"...

פני משה כפני חמה!

סיפר הרה"ת משה שיחי אדרעי, מכפר חב"ד:

א. בערב א' הי' בדרכו לבקר את הצדיק ה"באבא-סאלי" בנתיבות (הוא מחותן שלו, אחיו הרב ישד שיחי, חתן של ה"באבא-סאלי" והיתה לו אצלו דלת פתוחה בכל שעות היממה גם הוא הבין אותו ויכל לדבר אליו בערבית) באמצע הדרך שמע שכ"ק אד"ש מה"מ הולך להתוועד התוועדות פתאומית, ונסע לישוב בדרום ששומעים שם שידור. ולאחר כמה שעות, אחרי ההתוועדות מאוחר בלילה לפנות בוקר, נסע לנתיבות ונכנס לבית ה"באבא-סאלי", שדרכו בקודש היתה שכרגיל לא שכב כרגיל במיטה אלא נמנם בספה, והרב אדרעי חיכה עד שיבחין בו.

כשהבאבא סאלי הבחין בו וראה אותו עומד התפלא ושאלו מה עושה שם באמצע הלילה לפנות בוקר? וסיפר לו שכבר הי' בדרכו בתחילת הערב אלא שהלך לשמוע שידור מהרבי מלך המשיח.

ה"באבא-סאלי" בקשו שיחזור לו הדברים מהשיחות ור' משה חזר עליהם, והבחין שהבאבא סאלי שומע בהתלהבות ובשקיקה, והרגיש שזה "זמן טוב", ושאל את הבאבא סאלי: "תגיד לי מתי הרבי מליובאוויטש יבוא לארץ?..."

ה"באבא-סאלי" הפסיקו מיד, ואמר הבנתי שאלתך ואענה לך: "מדוע משה רבינו לא נכנס לארץ [כמובן שנענש על "מי מריבה" הכתוב בפרשתנו, זהו הטעם שמשה לא זכה, אבל מה סוד הענין שלא נכנס]? "פני משה כפני חמה", ארץ ישראל היא רק "לבנה" [ספירת המלכות, כפני יהושע], ולכן לא יכול משה להכנס לארץ ישראל כדי שלא לבייש את האור של ארץ ישראל (שהיא רק אור הלבנה), לעתיד לבוא שיתקיים "והי' אור הלבנה כאור החמה אז יוכל הרבי להכנס לארץ..." והזכיר הרבי ומשה רבינו ביחד...

[וחושבים שזה בגדר "שיחת חולין של תלמידי חכמים", אמנם ראיתי ביאור זה (קצת באותיות שונות) בספר הזוהר בתחילת פרשת שלח; שם כתוב שהקב"ה אמר למשה אתה פני חמה, ובזמן שהחמה מאירה לא יכולים לראות את אור הלבנה, ולכן בלילה החמה מתעלמת, ועכשיו הזמן לראות את האור של ארץ ישראל (לבנה), ולכן משה (החמה) צריך להתעלם...], אלה הם דברי הצדיק הבאבא סאלי, שהעריץ והאמין באד"ש.

החמה נמצאת בקראון הייטס

ב. בג' שבט תשנ"ה, יום ההילולא של ה"באבא-סאלי" הי' ב-770- "בית משיח" סיוס הרמב"ם והבחורים הישראלים בקשו ממני שאומר משהו מהבאבא-סאלי, ואני אינני יודע בתורתו, אבל את זה שמעתי מהרב אדרעי וסיפרתי זאת ברבים, על אד"ש מה"מ "פני משה כפני חמה". והדברים נדפסו בבטאון "בית-משיח" ביומנו של א' התמימים.

כשבויעיים אח"ז הי' באולם "אהלי מנחם" יום עיון בענייני משיח וניגש אלי אברך שאני מכירו, שלמד ב"כולל" של "לייקווד" והתקרב ונהי' ליובאוויטשער, הוא הי' מהמצויינים שם שאמר "חבורות" ב"נגלה" לאברכים.

והני"ל סיפר לי שכבר כמה שנים מתלבט איפה להשתקע כשיגמור ללמוד בכולל בקרוב, הוא נמשך לארץ ישראל אבל גם נמשך לקראון-הייטס ואינו יודע איפה לפתוח ולהשקיע בביזנעס (כנראה יש כסף למשפחה) ואיפה לקנות בית אם בקראון הייטס או בארץ ישראל, וקשה להם להחליט, הוא מספר שעכשיו חזר מארץ ישראל כדי לבדוק התנאים, ויצא משם בלי החלטה.

לפני שעלה למטוס הוא השיג את הבטאון "בית משיח" של אותו השבוע, ובמטוס קרא את המדור "יומנו של א' התמימים" שם כתוב מה שספרתי בהתוועדות סיוס הרמב"ם בג' שבט, דברי ה' משה אדרעי בשם הבאבא סאלי, ועל המטוס החליט מיד שקונה בית בקראון הייטס, וכאן ישקיע את כספו ויעבוד, ואמר: "ארץ ישראל עם כל קדושתה ומעלותיה, היא רק לבנה, החמה נמצאת בקראון הייטס!" [זה הי' אחרי ג' תמוז בחורף תשנ"ה]

ובאותו שבוע כבר קנה בית ב"קראון הייטס" – שכונת האור והכתר.

לזכות התינוק

חייל ב"צבאות ה"י

לוי שלום משה שיחי

נולד כ"א אייר ה'תשע"ב - שנת תבוא עלינו ברכה

שיגדל להיות חי"ל (חסיד ירא שמים למדן) בצבא הרבי שליט"א מלך-המשיח, וירווי הוריו ממנו ומכל יו"ח שפע נחת יהודי חסידותי מתוך בריאות והרחבה בגשמיות וברוחניות אושר ושמחה תמיד כל הימים, ויזכו לקבלת פני מלך המשיח והגאולה השלימה מיד ממ"ש נאו!

נדפס ע"י הוריו הרה"ת יצחק בנימין וזוגתו מרים שיחי שולץ

(דברים שטאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!